

Pleziertreinen

Voor de Eerste Wereldoorlog had de Dienst van de Belgische Spoorwegen de gewoonte om bijzondere treinen te laten reiden naar Oostende. Die treinen moesten de landgenoten uit het binnenland de kans geven om van het kustgebeuren te genieten.

Allerlei groeperingen lieten zitplaatsen reserveren in die succesvolle zondagstrein, zodat ze in alle rust naar Oostende konden komen. Dit is niet de eerste keer dat we hierover schrijven, maar we komen er graag op terug.

Twee kaartjes uit die tijd tonen hoe de massa zondagstoeristen — de eerste uit die tijd — Oostende overweldigden. Men kan zich nu nog moeilijk voorstellen welke indruk het gaf aan die mensen, die vaak uit afgelegen dorpjes

Zondagstoeristen trekken over de Kapellebrug het centrum in (1904).

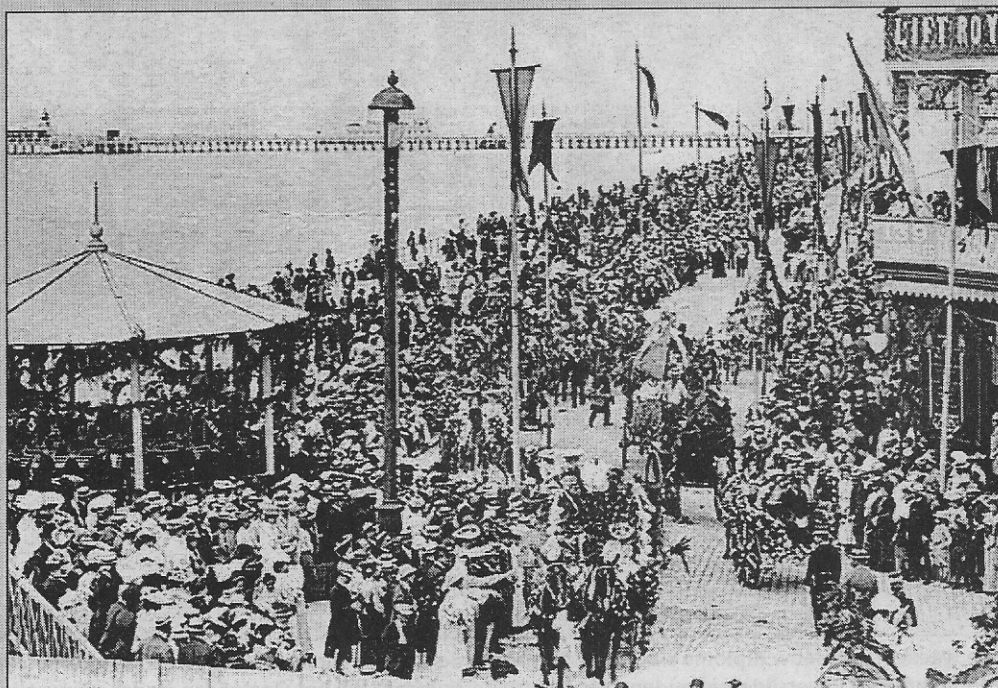
kwamen, als ze al die schepen in het eerste en tweede dok zagen liggen. En hoe zij opkeken naar de eerste grote hotels die ze zagen toen ze de Kapellebrug overstaken. Ze lazten met moeite de Franse benamingen, voor zover ze al konden lezen. Hôtel de la

Couronne, Hôtel Du Bassin, Hôtel Cosmopolite,... Het is wonderlijk om te zien hoe een massa zondagstoeristen van voor 1904 de Kapellebrug oversteken, dames en heren op hun *piekebeste*, in schrik contrast met die Oostendse vrouw die rechts op de kaart

te zien is.

Op de Dijk aangekomen zagen die zondagstoeristen vaak een bloemenstoet — de Corso Fleuri, zoals men het toen noemde — of, eind juni, de zeewijdingsprocessie. Oostende was ook een muziekstad. Iedere zondag kwamen er verschillende fanfares naar onze stad. Ze speelden op een van de vele muziekkiosken die onze stad rijk was. De massa zondagstoeristen was in de zomer niet te overzien.

Nu nog zien we bij mooi weer bomvolle treinen 's ochtends in het station binnenrijden. De dagjestoeristen nemen het Stationsplein als een bevrijdende plaats in en verfrissen zich wat bij de vele kleine spuitende fonteintjes. Velen bekijken ook de mooie beeldengroep van de vissersvrouwen. Het prachtige beeld is van de Oostendse beeldhouwer August Michiels, die vorig weekend overleden is. Laat mijn bijdrage van deze week trouwens een hulde zijn aan die beeldhouwer die zoveel van Oostende hield.

Een groots bloemencorso langs de zeedijk (1903).